

Wodowanie drugiego LCS

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 29 kwietnia 2008

W stoczni Austal USA, w Mobil, odbyła się dzisiaj ceremonia wodowania okrętu *USS Independence (LCS 2)*, drugiego prototypu jednostki do działań na wodach przybrzeżnych.

Trimaran Austala zaraz przed opuszczeniem hangaru, w drodze na pochylnię. Okręt mierzy 127 m i jest dłuższy od swojego konkurenta o 12 m. Dzięki temu ma bardzo duży pokład lotniczy. I choć w założeniach programu LSC wskazano, że jednostki tego typu mają przyjmować dwa śmigłowce rodziny H-60, teoretycznie na Independence możliwe jest lądowanie nawet pionowzlotów AV-8B lub F-35 / Zdjęcie: Austal

US Navy planuje zakupienie do 55 jednostek Littoral Combat Ship (LCS), które mają działać przede wszystkim na wodach przybrzeżnych, wypełniając dotkliwą lukę w arsenale amerykańskiej floty ([Krytyka planów US Navy](#), 2008-03-21). Te stosunkowo niewielkie - jak na warunki amerykańskie - jednostki, plasujące się między europejskimi korwetami i fregatami (wyporność ok. 2500 t), mają zachowywać zdolność do działań przeciwpodwodnych, atakowania celów morskich, ale również do desantowania niewielkich formacji piechoty (kilkudziesięciu żołnierzy) i wspierania działań lądowych (wyrzutnie pocisków Tomahawk). Modułowa konstrukcja pozwalać ma na specjalizację, w ramach typu: planuje się doposażenie części jednostek pod kątem misji przeciwminowych czy przeciwlotniczych, podobnie, jak dzieje się to w Europie. Wyjątkowym wymaganiem postawionym przed konstruktorami LSC, było osiągnięcie bardzo dużych prędkości, rzędu 90 km/h.

W 2004 dwie grupy przemysłowe otrzymały zlecenia opracowania konkurencyjnych rozwiązań. Zespół kierowany przez Lockheed Martina postawił na klasyczną jednostkę, natomiast zespół General Dynamics, wybrał za wzór trimarany australijskiego przedsiębiorstwa Austal, specjalizującego się w niekonwencjonalnych, szybkich promach pasażerskich.

Pierwotnie planowano zbudowanie łącznie czterech jednostek prototypowych, dla pełnego zbadania ich przydatności i ostatecznego wyboru jednego modelu okrętu. Jednak przekroczenie zakładanych budżetów spowodowało ograniczenie zamówienia do 1 egz. dla każdej z grup przemysłowych.

Pierwszy okręt tego typu (LSC 1, *USS Freedom*) zwodowała grupa Lockheed Martina, już we wrześniu 2006, niecały rok po rozpoczęciu budowy. Montaż konkurencyjnego LSC 2 przeciągał się. Pierwsze blachy pod stępkę wycięto w styczniu 2006, wodowanie odbyło się dopiero dzisiaj. Wolniejsze tempo prac spowodowane było tym, że prace prowadzone są w stoczni należącej do amerykańskiego oddziału Austala (założonego dopiero w 1999), która wymagała dodatkowych inwestycji, pod kątem budowy LSC 2. Realizacja tych prac jeszcze się nie zakończyła. Mimo tego grupa General Dynamics twierdzi, że termin przekazania *USS Independence* US Navy będzie podobny, jak w przypadku *USS Freedom*. Ma to nastąpić jeszcze w tym roku.

Powiązane wiadomości

[Wodowanie drugiego LCS \(2008-04-29\)](#)

[Krytyka planów US Navy \(2008-03-21\)](#)

[Rusza budowa Zumwältów \(2008-02-15\)](#)

[Pierwszy niszczyciel typu Zumwält DDG 1000 powstanie w Maine \(2007-10-09\)](#)